

ШАХТАР КРИВБАСУ

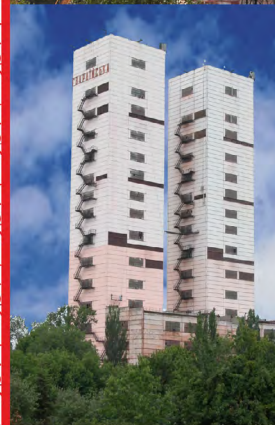
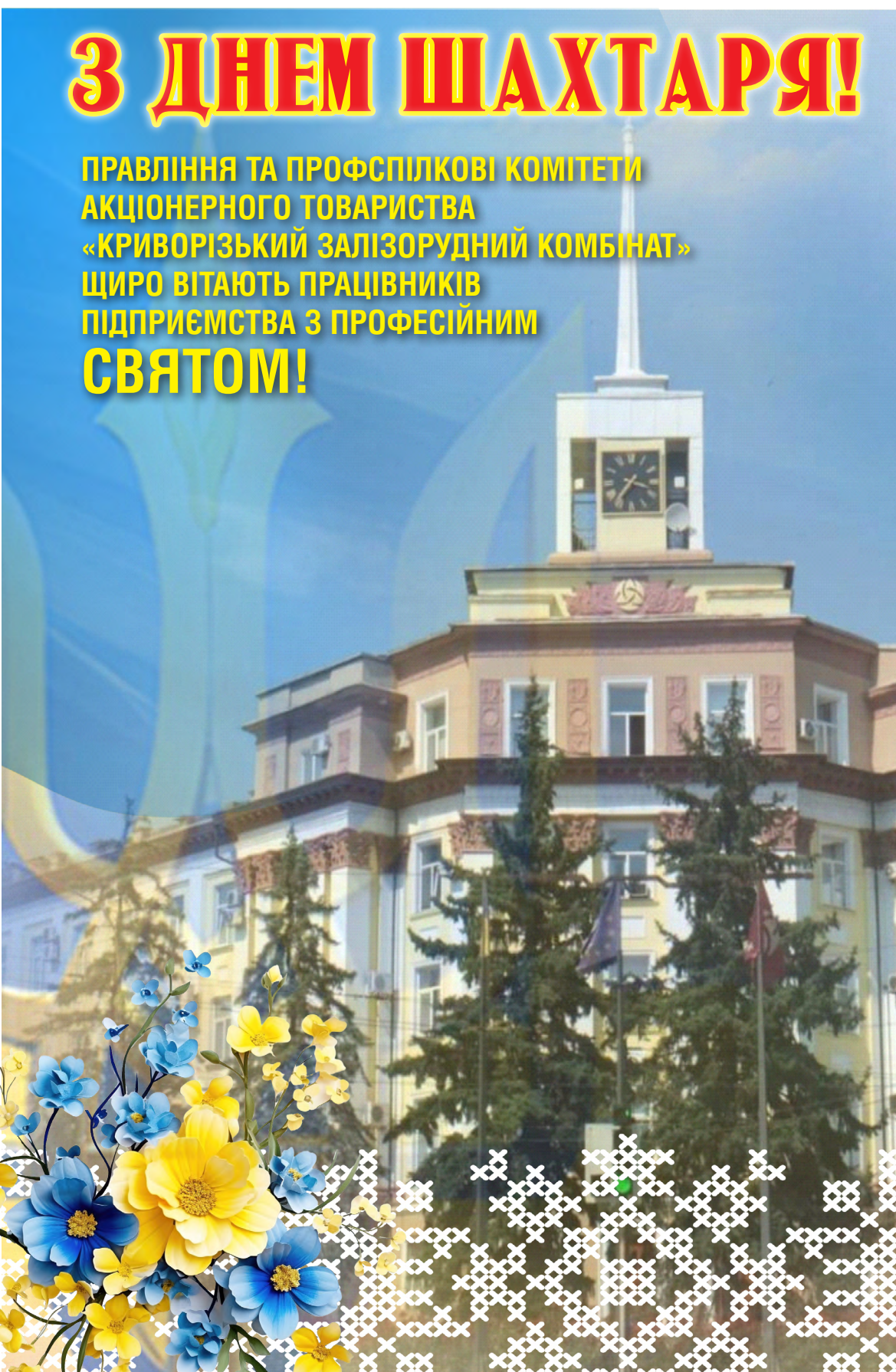
КЗРК

№8-9 (1946-1947) серпень 2025 року

НОВИНИ
krruda.dp.ua

3 ДНЕМ ШАХТАРЯ!

ПРАВЛІННЯ ТА ПРОФСПІЛКОВІ КОМІТЕТИ
АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА
«КРИВОРІЗЬКИЙ ЗАЛІЗОРУДНИЙ КОМБІНАТ»
ЩИРО ВІТАЮТЬ ПРАЦІВНИКІВ
ПІДПРИЄМСТВА З ПРОФЕСІЙНИМ
СВЯТОМ!

ГІРНИЧОЇ УДАЧІ І ПРОФЕСІЙНИХ ЗДОБУТКІВ!

В останню неділю серпня ми відзначаємо одне з найголовніших професійних свят для нашого великого промислового гірничодобувного міста та Криворізького залізорудного комбінату – День шахтаря. Цей святковий день – чудова нагода ще раз відзначити мужність, витривалість і відданість справі наших гірників, вкотре подякувати за сумлінність, професійну майстерність, старанність і повну самовіддачу. Шахтар – звучить гордо, адже поєднує у собі нележку й небезпечну професію, надважкі підземні умови, знання всіх технологічних і виробничих процесів, злагоджену роботу у колективі. Не кожен може стати шахтарем, але майже кожен гірник зможе опанувати будь-яку додаткову робочу професію, адже підземні виробки загартовують, зміцнюють дух і випробовують характер на витривалість.

Ми пишаємося, що маємо таких відповідальних і сумлінних трудівників, які, попри важкі умови сьогодення, залишаються у складі рідного підприємства, розбудовуючи Кривбас і Дніпропетровську область, тримаючи трудовий фронт держави, допомагаючи Збройним силам України. Горді, що на нашому підприємстві трудиться чимало представників трудових династій, які із покоління в покоління передають свої знання і навички, досвід і любов до обраної справи. Велика вдячність і низький уклін мобілізованим працівникам, які щодня і щоночі, в холод і спеку, без спочинку несуть варту на бойових позиціях, навіть ціною власного життя. Завдяки їм ми можемо жити, навчатися, працювати, виховувати дітей і планувати своє вільне майбутнє у незалежній країні. І незважаючи на реалії сьогодення і всі труднощі, пов'язані з повномасштабною війною, ми віримо, що незабаром настане довгоочікуваний мир, наша країна відбудовуватиметься і розквітатиме, розвиватиметься інфраструктура, налагодиться виробництво і всюди лунатиме дитячий сміх.

Дорогі працівники і ветерани праці Криворізького залізорудного комбінату, від щирого серця вітаємо Вас з професійним святом – Днем шахтаря! Бажаємо Вам міцності духу, сил та наснаги, гірничої удачі, професійних здобутків і кар'єрного зростання, добробуту і затишку в родинях. Нехай кожен Ваш робочий день буде безпечним, а кожна видобута тонна залізної руди – символом нашої стійкості.

Ви – справжні герої, які щодня демонструєте витримку і сталевий характер, силу і мужність, загартованість і міць. Сьогоднішнє свято – це радість трудових успіхів, справжньої щирої дружби і щоденного подвигу.

**Ми шахтарі! І цим пишаємося!
З професійним святом – Днем шахтаря!**

*Правління та профспілкові комітети
АТ «Кривбасзалізрудком»*

ЗІ СВЯТАМИ

ДОРОГІ ДРУЗІ!

Вітаю вас із професійним святом – Днем шахтаря.

Ваша праця – важлива. Без неї неможливо уявити сучасне життя, адже видобуток руди – основа розвитку металургії та промисловості, і, значить – економіки країни.

Дякую кожному з вас за витримку і відповідальність, наполегливість і відданість своїй справі, а також за те, що ви є частиною нашої великої профспілкової родини.

Бажаю миру в рідному краї, міцного здоров'я, родинного затишку, надійних товаришів поруч і впевненості у завтрашньому дні!

*З повагою,
голова Профспілки металургів і гірників України
Богдан Оверковський*

З ДНЕМ ШАХТАРЯ!

В останню неділю серпня ми вшановуємо підкорювачів підземних горизонтів. День шахтаря – професійне свято фізично сильних людей, які є уособленням мужності, сили духу, прикладом патріотизму, принциповості та згуртованості.

Шахтарські колективи Кривбасу славляться трудовими династіями. Низький уклін – їх представникам, які з покоління в покоління передають любов до професії. Такими ж послідовними та об'єднаними шахтарі проявили себе на початку повномасштабної війни, без вагань добровільно ставши на захист України та своїх сімей. Війна завдала великого удару по кількісному і якісному складу трудових колективів шахт. Та віримо, усе не марно. Агресор буде переможений і небо України знову стане мирним. Слова великої вдячності – нашим мужнім захисникам, а також шахтарям-волонтерам, які весь час поруч з бійцями сил оборони.

Підземному Кривбасу, який заробляє гроші і для фронту, і для мирного життя, бажаю стабільної роботи. Усім причетним до шахтарської праці зичу сталевого здоров'я, соціальної захищеності, матеріального достатку та всіх благ.

З нагоди професійного свята шахтарів чимало достойних профспілкових активістів, які користуються повагою у своїх трудових колективах, заохочені відзнаками Профспілки металургів і гірників України, з вдячністю за роботу з людьми.

*Володимир Чернявський,
голова Криворізької міської організації
Профспілки металургів і гірників України*

ЗМІННО-ЗУСТРІЧНІ

ПРОФЕСІЙНИХ УСПІХІВ І МИРНОГО НЕБА

Цьогоріч ми зустрічаємо наше професійне свято –

ДЕНЬ ШАХТАРЯ –

в нелегких умовах сьогодення. Окрім повномасштабної війни, яка триває четвертий рік, нас спіткає багато труднощів, які виникли внаслідок скрутного економічного становища в державі – занадто висока ціна на електроенергію та її відсутність на деяких об'єктах комбінату, падіння збуту залізничної сировини на вітчизняний ринок, розрив логістичних шляхів, відсутність фінансових можливостей для забезпечення безперервного виробничого процесу тощо. Усе це разом лягло важким тягарем на плечі трудового колективу Криворізького залізничного комбінату. Та ми продовжуємо сумлінно працювати, попри всі виклики, не втрачаємо надії на світле і мирне майбутнє і віримо, що після Перемоги нам вдасться все відновити, наша країна і наше підприємство знов буде розквітати і працювати на повну потужність.

Попри реалії сьогодення і всі негаразди, ми не втрачаємо віри та єдності. З нагоди нашого професійного свята трудовий колектив за старою доброю комбінатівською традицією згуртовано зустрічає цей день, проводячи змінно-зустрічні зібрання на шахтах, проходках шахт ШБУ, апараті управління та в усіх допоміжних структурних підрозділах. Протягом останнього тижня серпня під час урочистостей вітали гірників з професійним святом очільники районних виконкомів, представники адміністрації комбінату, керівники шахт і ШБУ, керівництво ПО ПМТУ та ППО НПТУ підприємства, профспілкові лідери структурних підрозділів.

Під час своїх звернень до трудових колективів, вони відзначали нелегкий гірницький шлях в умовах сьогодення, дякували за вагомий внесок у спільну справу та довгоочікувану Перемогу, за сумлінну і самовіддану працю, за вір-

ЗМІННО-ЗУСТРІЧНІ

ність рідному підприємству та розбудову Кривбасу. Зичили шахтарям та всім іншим фахівцям міцного здоров'я, професійних і особистих успіхів, добробуту і затишку, мирного неба, стабільної роботи підприємства та розвитку підземної справи.

Під час цих заходів кращих трудівників комбінату відзначали Трामотами, Подяками і Відзнаками різних рівнів – Дніпропетровської обласної, Криворізької міської та районних у місті рад, Центральної Ради ПМТУ, Криворізької міської організації ПМТУ, адміністрації підприємства та профспілкових комітетів комбінату. Усього було нагороджено 230 працівників підприємства, а 50 трудівникам присвоєно звання «Почесний ветеран праці».

*Вітаємо всіх відзначених із заслуженими нагородами!
Дякуємо за терпіння, мужність, професіоналізм та віру в краще майбутнє.*

**На заходах побували
Діна Долгова та Наталя Плужник**

З НАГОДИ ПРОФЕСІЙНОГО СВЯТА

РУХАТИСЯ ТІЛЬКИ ВПЕРЕД!

Підземні горизонти, футбол, автівки, дозволля з сім'єю — ось чому присвятив все своє життя гірник очисного забою дільниці №1 (очисних робіт) шахти «Покровська» **Сергій Фуголь**. Він багато чого досяг у своєму житті, але і доклав до цього немало зусиль. Гірник давно адаптувався до шахтарського життя і такої важкої, але вкрай необхідної професії. Та на цьому не зупиняється, попереду ще — втілення багатьох мрій.

Знагоди нашого найголовнішого професійного свята — **Дня шахтаря** — кореспонденти газети «Шахтар Кривбасу» поспілкувалися з Сергієм Григоровичем та поцікавилися його трудовим шляхом, труднощами та радостями професії й особистими уподобаннями. Вияснилося, наші колеги-гірники — різносторонні і цікаві люди, які мають активне дозволля.

ПРО РОБОТУ

Доросле життя ще тоді зовсім юного Сергія Фуголя розпочалося з навчання в автотранспортному технікуму, де він отримав спеціальність «Організація перевезень та управління на автомобільному транспорті», в народі відомо як диспетчер. На моє питання: «Чому саме автотранспортний?», він відповів, що завжди любив машини та їзду на них. Потім була військова строкова служба. Після демобілізації хлопець певний час працював слюсарем, а згодом — водієм на ЗАТ «Криворіжстальконструкція», адже мав водійське посвідчення, яке ще отримав під час навчання у коледжі. У 2005 році батьки йому порадили стати гірником, адже це — високооплачувана професія з повним соціальним пакетом. Сергій ніколи не боявся труднощів, тож вирішив спробувати. Трудову стежку на Криворізькому залізничному комбінаті хлопець розпочинав у 2005 році. Спочатку були курси прохідника в нашому УКЦ, а потім — праця у підземних умовах. Розпочинав трудитися з посади учня прохідника дільниці №36 (учнівська) шахти «Октябрська» (зараз — «Покровська»), де опановував всі основи і тонкощі обраної справи, переймав досвід у старших колег, закінчив курси підвищення освіти у Криворізькому експертно-технічному центрі, де здобув права ведення вибухових робіт. Першим наставником для нього був ветеран праці, досвідчений шахтар, прохідник Юрій Цуренко. Коли з'явилася вакансія, шахтар перевівся до очисної дільниці, де працював гірником очисного забою. Прагнув розвиватися і професійно зростати, тож підвищував свій розряд. Спочатку працював на другій дільниці, а згодом — на першій та чотирнадцятій. У ті роки на шахті було багато очисних дільниць, працівники яких у великих об'ємах видобували руду. З часом дільниці реорганізували і на шахті «Покровська» залишилася одна очисна дільниця №1, до складу якої увійшли трудівники вищеназваних дільниць.

ПРО ГІРНИЦЬКИЙ КОЛЕКТИВ

До 2022 року на першій дільниці трудилося близько 35 ГРОЗів, зараз, під час повномасштабної агресії рф проти України, багато гірників пішли боронити Українську землю, тож тримати трудовий фронт на 1-й дільниці залишилося всього 8 ГРОЗів. Усі виробничі задачі та трудові виклики лягли на їхні плечі. Але вони працюють на повну, адже розуміють, що завдяки нашим Захисникам і Захисницям ми можемо у відносно спокійному середовищі працювати, навчатися і виховувати дітей. З мобілізованими працівниками ГРОЗи постійно підтримують зв'язки та усіляко їм допомагають.

На сьогодні співробітники першої дільниці трудяться на горизонті 1340 м. Приблизно за зміну гірники очисного забою мають видобути 6-8 партій залізної руди залежно від техніки і самої породи.

З НАГОДИ ПРОФЕСІЙНОГО СВЯТА

... Наш колектив – найкращий, бригадир ГРОЗів – тямущий, професійний, досвідчений, де потрібно – підкаже і якісно організує роботу на підземних горизонтах. Усі хлопці – відповідальні, чуйні та небаїдужі. З кожним з них я знаходжу спільну мову, – ділиться Сергій Фуголь.

За високі виробничі показники і виконання плану, сумлінність і професійну майстерність колектив дільниці №1 та особисто Сергій Григорович неодноразово відзначались Грамотами підприємства, виконкомів Покровської районної та Криворізької міської рад.

... Найважче у роботі – це лише дійти до свого робочого місця. Адже кілометражі і відстань під землею – велика, плюс спуск здійснюється двома стовбурами – головним та сліпим. Але є і приємне – поїздка у пасажирських вагонах електровоза, коли відчуваєш, що ви велика дружна трудова гірницька родина. Роботу свою знаю добре, тож нічого важкого для мене вже немає, навіть із заплющеними очима зможу дійти до свого робочого місця і назад, до стовбура, – говорить шахтар.

Під час трудової діяльності Сергій був у відрядженнях на всіх чотирьох шахтах Криворізького залізорудного комбінату. Стверджує, що гірничі виробки різних районів відрізняються одна від одної міцністю порід та обводненістю, але незмінним залишається сам процес видобутку руду.

ЗАХОПЛЕННЯ ГІРНИКА

... Футбол – це окрема історія в моєму житті. Ще з дитинства я із захопленням грав з однолітками в футбол, навчався у спецкласі футбольної школи «Гірник», але, на жаль, через травму не міг присвятити йому все своє життя. Брав участь у комбінатівських спартакіадах та змаганнях, організованих профспілкою ПО ПМГУ, де займав призові місця. Люблю ходити на футбольні матчі різних рівнів, адже тоді відчуваєш, як б'ється серце в ритмі з мільйонами вболівальників.

Маю дачу з фруктовим садом, де раніше (до повномасштабної війни) багато часу проводив там з родиною – дружиною Іриною та донькою Юлією. Також сім'єю любили подорожувати Україною – побували у Запоріжжі, Києві, Львові та інших великих містах, – розповідає Сергій.

Мій співрозмовник стверджує, що сучасний шахтар повинен мати такі якості, як кмітливність, витривалість, загартованість, аби якісно і вчасно виконувати всі виробничі задачі. Поза плечима має 26 років трудового стажу, з яких 20 – присвятив Криворізькому залізорудному комбінату. Говорить, якби не любив свою роботу, то давно б уже розрахувався. За цей час підземні горизонти стали для нього другою домівкою, а гірницька команда – другою родиною. Та це ще не все, попереду – багато планів.

Вітаємо Сергія Фуголя та всю велику шахтарську родину з професійним святом і бажаємо їм міцного здоров'я, сили духу, наснаги і терпіння подолати ці нелегкі воєнні часи, гірницької удачі, професійного зростання, добробуту, родинного затишку і мирного неба над Україною!

Діна Долгова

Фото автора та з архіву респондента

НАВЧАННЯ

ПЕРІОДИЧНА ПЕРЕВІРКА ЗНАНЬ

Учебно-курсовий центр АТ «Кривбасзалізрудком» радо відкриває двері для працівників підприємства, які здобувають робітничі професії, підвищують свою кваліфікацію, оновлюють знання з охорони праці та проходять курси різного спрямування, які необхідні для роботи. Так, у липні цього року для фахівців різних посад – головного інженера, начальників дільниць і гірничих майстрів, завідувачів складу вибухових матеріалів шахт «Тернівська», «Козацька», «Покровська», «Криворізька» та Шахтобудівельного управління пройшли загальні курси з підготовки посадових осіб для одержання права на керівництво вибуховими роботами. Це періодична перевірка знань вимог нормативно-правових актів з безпеки при поводженні з вибуховими матеріалами промислового призначення.

На лекціях викладач ТОВ «Експертно-технічний центр «Дніпро» розповідав гірникам про законодавство, пов'язане з використанням вибухових матеріалів, технічні регламенти, інструкції при отриманні й використанні вибухових речовин, порядок їх обліку тощо. Потім на працівників чекала перевірка знань. Після екзаммену всім 26 працівникам були видані відповідні посвідчення керівника вибухових робіт.

Наступні навчання з цього ж курсу для іншої групи фахівців розпочнуться у вересні. Плануємо і надалі плідно співпрацювати з Експертно-технічним центром.

Наш кор.

ЕКСКУРСІЯ

ОЗНАЙОМИЛИСЬ З ПІДЗЕМНИМ КРИВБАСОМ

Учбово-курсний центр АТ «Кривбасзалізрудком» разом з його підземним полігоном вже давно став одним із найулюбленіших місць для працівників, мешканців та гостей міста, де вони можуть побувати на екскурсії і спуститися до мінішахти, поринути в атмосферу підземелля Кривбасу, здобути робітничу професію та підвищити свій розряд. Так, 23 липня за співпраці громадської організації «Центр соціального партнерства «Перспектива» та комунального підприємства «Інститут розвитку міста Кривого Рогу» Криворізької міської ради для переселенців, які тимчасово мешкають у нашому місті, було організовано екскурсію в УКЦ. Там побували понад 20 осіб на чолі з кейс-менеджеркою ГО «ЦСП «Перспектива» **Людмилою Бібік**.

На початку зустрічі начальниця УКЦ **Оксана Бондаренко** та фахівець з підготовки кадрів **Ігор Терновський** презентували їм Криворізький залізрудний комбінат, його потужності та специфіку роботи. Гості з різних міст почули історію створення Криворіжжя та його шахт, дізналися, в яких умовах працюють шахтарі на півтора і більше кілометрових глибинах та як здійснюється видобуток руди.

Після інструктажу екскурсанти спустилися до підземного полігону, де їх очікувала рудовипускна дучка разом зі скреперною лебідкою, за допомогою якої гірники видобувають руду. Потім вони оглянули різноманіття гірських порід, станок НКР для глибокого буріння, який може змінювати кут буріння на 360 градусів, ходок, електровоз, який використовується для перевезення залізної руди, та навантажувальну

машину. Також дорослі і діти оглянули комплекс проходки висхідних, камеру аварійного повітропостачання, де можуть укритися шахтарі від можливих надзвичайних ситуацій, аркове кріплення виробок, вагонетку для перевезення вантажів, переносну бурильну установку та ручні перфоратори, які бурять шпури. Загалом Ігор Терновський пояснив всі виробничі етапи від проходки виробок до вивезення руди на поверхню. Гості багато фотографувалися і з цікавістю розпитували екскурсовода все, що їх цікавило.

ЕКСКУРСІЯ

Своїми враженнями ділиться 10-річна **Софійка**:

Прійшла на екскурсію разом зі своєю бабусею Наталею, яка нещодавно переїхала до Кривого Рогу з Херсонської області. Нам дуже сподобалася екскурсія, дізналися багато нового і отримали неймовірні емоції. Побачили підземні горизонти та гірничу техніку, біля якої фотографувалися на згадку. Хотілося б спуститися у справжню шахту.

Також задоволена екскурсією **Вікторія** з Одеси, яка прийшла сюди разом зі своєю бабусею **Наталею Павлівною**:

В Одесі я побувала на екскурсії в катакомбах, а у мінішахті ще не була жодного разу. Взагалі-то я люблю екскурсії і за можливістю намагаюся відвідати багато різних місць. Дуже сподобався наш екскурсовод Ігор Терновський, який детально і зрозуміло пояснював всі технологічні процеси, які відбуваються в шахті. Серед гірничої техніки найбільше сподобався електровоз, також цікавою була розповідь про камеру аварійного повітропостачання, де можуть сховатися шахтарі у разі настання надзвичайних ситуацій. Екскурсією дуже задоволена.

Кейс-менеджерка Людмила Бібик говорить, що ГО «ЦСП «Перспектива» часто організовує екскурсії промисловими

об'єктами Кривбасу з метою просвітництва та розширення кругозору населення, знайомства з виробничими потужностями міста та покращення емоційного стану внутрішньо переміщених осіб:

Особисто я тут вдруге, проте все так цікаво і пізнавально, що я із задоволенням та користю провела час. Я та всі учасники сьогоднішньої екскурсії переїхали до Кривого Рогу в основному з Херсонської області степового краю, тож для нас індустріальний регіон – це щось новеньке, неймовірне і цікаве. Щодня намагаємося повністю влитися в життя промислового Кривого Рогу і зрозуміти, чим живе місто і які виробничі потужності має.

Сподіваюся, що і надалі наша громадська організація співпрацюватиме з Інститутом розвитку міста та промисловими підприємствами Кривбасу. Дякую за екскурсії і яскраві враження.

Діна Долгова
Фото автора

МІСЬКІ ЗАХОДИ

ВШАНУВАЛИ ПАМ'ЯТЬ БУДІВЕЛЬНИКІВ

4 серпня у сквері «Індустріальні зодчі», що у Металургійному районі, відбувся урочистий громадський захід, присвячений Дню будівельника, 91-й річниці пуску першої домни заводу «Криворіжсталь» («АрселорМіттал Кривий Ріг») та 250-й річниці з дня створення Кривого Рогу. Організатором заходу вже кілька років поспіль виступає Громадська спілка «Координаційна рада «Кривий Ріг – рідне місто», яка робить все можливе для збереження трудових традицій, історії і пам'яті трудівників та видатних людей міста, які присвятили своє життя будівельній та гірничо-металургійній промисловості. Також у заході взяли участь ветерани виробництва, працівники профтехосвіти, громадські діячі, профспілковці, колишні керівники будівельних трестів і організацій, заводу «Криворіжсталь», представники промислових підприємств та Криворізької міської організації ПМГУ, студенти навчальних закладів та небайдужі мешканці.

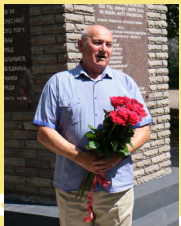
На початку заходу до всіх присутніх звернувся виконавчий директор Громадської спілки «Координаційна рада «Кривий Ріг – рідне місто», керівник проекту «Соціальне партнерство в дії», методист НМЦ ПТО, лідер Криворізької організації Всеукраїнської асоціації працівників профтехосвіти **Віталій Санира**, який зазначив, що сквер «Індустріальні Зодчі» разом зі скульптурою, яка присвячена будівельним професіям, було відкрито у 2022 році.

Це місце було вибрано не випадково. Раніше тут функціонувала школа фабрично-заводського навчання №48 «Криворіжсталі», яка готувала фахівців для заводу і тресту «Криворіжбуд». У роки Другої світової війни будівля була пошкоджена і передана управлінню «Кривбасбуд». У пам'ять про будівельні трести і організації «Кривбасбуду», які будували, розбудовували і відновлювали наше місто, як потужний гірничо-металургійний комплекс України, ми вирішили створити тут культурну композицію, присвячену предкам-будівельникам. Саме випускники закладів професійно-технічної освіти будівельного профілю є героями цієї композиції.

Потім присутні хвилиною мовчання вшанували пам'ять наших полеглих воїнів, завдяки яким ми можемо жити і працювати в умовах російсько-української війни, та всіх легенд Кривбасу, які розбудовували наше велике промислове місто.

Також слово мали представники криворізьких промислових підприємств, ветеранської організації самоврядування міста, профспілкові лідери, які дякували нашим предкам-будівельникам за їх сумлінну і відповідальну працю, невтомність, професіоналізм і любов до рідного краю та говорили про майбутні плани.

Зокрема, директорка з персоналу ПАТ «АрселорМіттал Кривий Ріг» **Катерина Залозних** говорила про введення в дію першої доменної печі у 1934 році, з чого і розпочалася історія виникнення і розвитку заводу Криворізького металургійного заводу, який потім мав назви «Криворіжсталь» та «АрселорМіттал Кривий Ріг». Також зазначила, що наші предки будували не тільки завод та його околиці, а й житлові будинки, лікарні, заклади освіти і культури, парки й сквери тощо. Завдяки їм ми маємо таке місто, яким пишаються містяни та гості. Наостанок промови вона подякувала ветеранам та нинішнім працівникам будівельної галузі за вагомий внесок у розбудову міста, району й підприємства і додала, що разом ми зможемо втілити в життя ще багато ідей та проектів.

МІСЬКІ ЗАХОДИ

Помічник голови правління із соціальної та інформаційної політики – начальник служби інформації АТ «Кривбасзалізрудком» **Егор Фурсов**, звернувшись до присутніх, подякував криворізьким будівельникам, які у минулому столітті будували шахти, адміністративно-побутові комбінати, копри, підстанції Криворізького залізничного комбінату, котрі і досі добре функціонують, і завдяки яким донині здійснюється видобуток і вивезення на поверхню залізної руди. Він привітав ветеранів-будівельників і всіх мешканців міста з Днем будівельника та 250-ю річницею з дня створення Кривого Рогу, зазначив, що у нас всіх є великі перспективи і надалі навчатися й розвиватися, розбудовувати місто після Перемоги.

Потім відбулося нагородження переможців в різних номінаціях громадських конкурсів, присвячених Дню єднання поколінь і 250-й річниці Кривого Рогу. Так, у номінації «Співпраця із засобами масової інформації» було відзначено службу інформації Криворізького залізничного комбінату та безпосередньо

редакцію газети «Шахтар Кривбасу».

Наостанок заходу присутні вшанували криворізьких будівельників покладанням квітів до скульптурної композиції в сквері «Індустріальні зодчі» та до меморіальних дощок керівників будівельної галузі, Героїв праці. Ветерани будівельної галузі, розглядаючи скульптурну композицію та меморіальні дошки, де рясніли назви будівельних трестів, організацій та імені колишніх керівників управлінь, згадували свою молодість, трудовий шлях і професійне зростання. На згадку було зроблене спільне фото.

Висловлюємо глибоку вдячність всім присутнім за участь і небайдужість, а також дякуємо організаторам заходу за збереження традицій і вшанування історичної пам'яті всіх тих, хто будував наш Кривбас.

Діна Долгова, фото автора

ІЗ ПОКОЛІННЯ В ПОКОЛІННЯ

МОЯ РОДИНА – ШАХТОБУДІВЕЛЬНЕ УПРАВЛІННЯ

Наявність трудових династій на Криворізькому залізорудному комбінаті демонструють любов працівників до обраної справи, їхню відданість роботі, працелюбність, цілеспрямованість, передачу знань і досвіду майбутнім поколінням. Тут поєднуються минуле, сьогодення і майбутнє в єдине ціле, коли продовження своєї справи стає в родині вже традицією, а багаторічний досвід і наставництво батьків додає потужного духу і зміцнює впевненість у власних силах.

Кожна трудова династія – це окрема історія з цікавим сюжетом та поворотами долі. Про одну з них ми розповімо сьогодні. У центрі уваги – сімейна династія з Шахтобудівельного управління, про яку нам розказала її представниця, інженер бюро з розрахунку витрат на капітальне будівництво виробничого відділу ШБУ **Наталія Царенко**.

Засновник трудової династії – **Слюсаренко Ігор Васильович**, 1947 року народження. Після школи навчався у Криворізькому гірничому технікумі, а потім здобував вищу освіту в нашому гірничорудному інституті (зараз – Криворізький національний університет) за спеціальністю «Шахтне і підземне будівництво». Виробничу практику проходив на шахтах Північного Уралу та Східного Казахстану і вкотре переконався, що обрав «свою» підземну трудову стежку. Отримавши диплом, молодий фахівець Ігор у 1973 році працевлаштувався до тресту «Кривбас-

шахтопроходка», яка спеціалізувалася на підземному будівництві і реконструкції шахт, кар'єрів, тунелів, мостів тощо. На той час цей трест був дуже відомий у місті, мав великий попит серед багатьох підприємств, там працювало багато людей, які виконували роботи не тільки на теренах Криворіжжя, а й далеко за межами країни. Будуючи підземні горизонти та тунелі, Ігор Васильович побував у Криму та інших населених пунктах України, де активно розбудовувалися інфраструктура міст і виробничі потужності. Трудився на цьому підприємстві майже 30 років, останні роки очолював виробничий відділ шахтопрохідницького управління тресту «Кривбасшахтопроходка».

Знайомство з Криворізьким залізорудним комбінатом відбулося у 2002 році. З того часу Ігор Слюсаренко став працювати головним інженером проходки шахти «Октябрьська» (зараз – «Покровська»), а через рік обіймав посаду начальника проходки, адже мав за плечима два дипломи навчальних закладів, значний трудовий стаж у цій професії і чималі життєві знання й досвід в будівництві підземних горизонтів. Серед колег користувався беззаперечним авторитетом і повагою, був наставником для молоді, передавав свої знання і навички. Ігор Васильович все життя займався улюбленою справою, напевно у цьому і криється секрет його успіху.

Ігор Слюсаренко разом з дружиною Любов'ю, яка працювала вихователькою у дитячому садочку, виховали і виростили двох дітей – **брата Вадима і доньку Наталію**. Мешкали у селищі «Жовтнева колонка», яка розташовується неподалік шахти «Покровська», навіть із вікон батьківського будинку можна побачити копер шахти «Ново-Північна». Діти тут зростали, грали, щоденно бачили гірників, які ходили на роботу і з роботи. Напевно, у їхньому випадку робота, пов'язана з підземними горизонтами – це доля.

ІЗ ПОКОЛІННЯ В ПОКОЛІННЯ

Вадим виріс, навчався в Криворізькому автотранспортному технікумі. Після отримання диплома трудився слюсарем з ремонту обладнання котельних і пілопідготовчих цехів ЗАТ «Укренергочермет», згодом – підсобним робітником на шахті імені Фрунзе. У серпні 2004 року Вадим працевлаштувався на наше підприємство, де починав опановувати гірничу справу, працюючи підземним учнем проходника дільниці №8 проходки шахти «Октябрська» (зараз – «Покровська») ШБУ. З часом професійно зростав, обіймав посаду проходника, переймав досвід у старших колег і підвищував свій розряд. Завжди прагнув бути обізнаним і освіченим, тож паралельно здобував вищу освіту в Криворізькому національному університеті за фахом «Шахтне і підземне будівництво». За його організованість, сумлінність і вміння об'єднати навколо себе людей колектив 8-ї дільниці обрав його бригадиром. Вадим із задоволенням ділився знаннями зі студентами, які приходили на практику, та молодими гірниками, які тільки працевлаштовувалися на підприємство. Працював проходником до 2024 року.

Його дружина **Тетяна Слюсаренко** теж присвятила себе гірничій справі. З 2007 року працювала на комбінаті: починала з посади поверхневої машиністки підйомальної машини дільниці №11 шахти «Октябрська» (зараз – «Покровська»), а потім стала підземною машиністкою дільниці №7 проходки шахти «Покровська» ШБУ, де працювала до січня 2025 року. Зараз подружжя на заслуженому відпочинку.

У більш дорослому віці, коли настав час обирати фах, донька **Наталія** стала цікавитися гірничою справою і порадившись з найріднішою людиною – батьком – теж пішла його стопами. Він завжди казав доньці, що шахтне і підземне будівництво зараз активно розвивається, розбудовується підземна інфраструктура, адже місто у нас велике, промислове з багатьма виробничими потужностями. Він

ділився з донькою своїми спогадами з роботи, знаннями з будівництва, основами і тонкощами гірничої справи. Молода дівчина також, як батько і рідний брат, вступила до КТУ, який закінчила за спеціальністю «Шахтне і підземне будівництво». Перші навички здобула на виробничій практиці, яку проходила гірником підземним на маркшейдерських роботах дільниці №7 проходки шахти «Октябрська» (зараз – «Покровська») ШБУ. У 2006 році пов'язала своє життя з Криворізьким залізничним комбінатом, де працювала інженером проектно-технічного відділу Шахтобудівельного управління, згодом цей відділ реорганізували, а його фахівців приєднали до виробничого відділу. Тепер Наталія працює у бюро з розрахунку витрат на капітальне будівництво, яке займається кошторисним розрахунком витрат на різні види робіт (гірничо-капітальні, гірничопідготовчі, користування машинами і механізмами й інші виробничі витрати тощо) як для шахт, так і для відділу капітального будівництва.

Та однією роботою життя Наталії не закінчувалося – вона входила до Молодіжної ради комбінату (обій-

мала посаду голови Молодіжної ради ШБУ) і брала активну участь в організації й проведенні багатьох різноманітних культурно-масових і спортивних заходів – фестивалів, конкурсах, змаганнях, виступах і концертах тощо.

РАЗОМ – МИ СИЛА!

ІЗ ПОКОЛІННЯ В ПОКОЛІННЯ

Окрім цього, займалася вокалом у ВІА «Пошук» (керівниця – Вікторія Готьє) в Палаці культури АТ «Кривбасалізрудком».

 Завжди з ентузіазмом та натхненням брала участь у різних заходах. Мені подобалося бути у вирі життя і розширювати свої горизонти. Пам'ятаю, що ще зі шкільних років обожнювала виступати на сцені з вокальними номерами. Це було хобі до душі. Раніше було поширене поняття «підшефна школа», тож до святкових днів ми готували концерти для працівників різних криворізьких підприємств. Був ще й досвід ведучої на свята Першого і Останнього дзвоників. Ще одне моє захоплення – готувати. Люблю експериментувати з випічкою – тортами, кексами, тістечками, гарно їх оформлювати і частувати смаколиками своїх рідних. Наприклад, цьогогоріч у моїх батьків було золоте весілля (п'ятдесята річниця подружнього життя) і я спекла для них смачний торт, – ділиться Наталія.

Вільний від роботи час Наталія любить приділяти своїм синам – **Ярославу** та **Івану**. Розповідає їм про шахту та специфіку її роботи, разом з ними подорожує Україною – відпочивали у Скадовську, Трускавці, Карпатах.

Двоюрідна сестра Наталії Царенко та Вадима Слюсаренка – **Олена Соколовська** теж обрала шахтну стежку. З 2004 року працювала машиністкою підйомальної машини дільниці №11 шахти «Октябрська» (зараз – «Покровська»), а останні два роки до виходу на заслужений відпочинок обіймала посаду мотористки вентиляційної установки дільниці №18 цієї ж шахти. На початку 2000-х років її чоловік **Сергій Соколовський** працював прохідником на дільниці №8 проходки шахти «Октябрська» («нині – «Покровська») ШБУ разом з **Вадимом Слюсаренком**. Але, на жаль, у шахті стався нещасний випадок, внаслідок чого **Сергій загинув**.

ІЗ ПОКОЛІННЯ В ПОКОЛІННЯ

Загалом трудова династія родини Наталії Царенко має майже **100 років** стажу. Це говорить про відданість гірничій справі і Шахтобудівельному управлінню. Саме у таких сім'ях закладається шанобливе ставлення до праці і передається з покоління в покоління любов до професії. Такі трудові династії – це золотий фонд Криворізького залізорудного комбінату.

БАЖАЄМО ТРУДОВІЙ ДИНАСТІЇ СЛЮСАРЕНКІВ ТА УСІМ ПРАЦІВНИКАМ КОМБІНАТУ МІЦНОГО ЗДОРОВ'Я І ДОВГОЛІТТЯ, НАТХНЕННЯ У РОБОТІ, ДОБРОБУТУ, ЗАТИШКУ І МИРНОГО НЕБА!

*Діна Долгова
Фото з архіву Наталії Царенко*

МІСЬКІ ЗАХОДИ

ДО ДНЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ

24 серпня ми будемо відзначати одне з найголовніших для України державних свят – День Незалежності, яка була проголошена у 1991 році. Це вагома і значуща для нас подія, особливо сьогодні, коли Українська держава відстоює свою свободу, незалежність, суверенітет, борючись за існування. День Незалежності – не просто державне свято, а й символ відродження України, її боротьба за свободу та утвердження демократичних цінностей, впевнений шлях до вільного щасливого майбутнього та національної ідентичності.

Знагоди цього свята у всіх районах Кривого Рогу відбулися урочистості з покладанням квітів. Зокрема, сьогодні пам'ятний захід проходив у сквері імені Богдана Хмельницького – відомого з історії гетьмана Війська Запорозького, полководця та політичного діяча, який очолив національно-визвольну війну й утворив козацьку державу. Поблизу пам'ятника зібралися представники виконкому Покровської районної в місті ради, депутати, представники промислових підприємств, ветерани та небайдужі мешканці. Також була присутня делегація від Криворізького залізорудного комбінату.

Присутні вшанували пам'ять українського гетьмана та його прагнення до незалежності, свобо-

ди, справедливості, поклавши квіти до підніжжя пам'ятника. Вічна слава кожному, хто віддав своє життя за нашу країну!

Вітаємо з прийдешніми святами – з Днем Державного прапора та найважливішим святом для нашої держави – Днем Незалежності! Зичимо міцності духу, сил та насаги, добробуту і родинного затишку, злагоди і мирного неба, а також процвітання нашої країни!

Наш кор.

РЕТРОЗМАГАННЯ

ШВИДКІСТЬ! СПРИТНІСТЬ! АДРЕНАЛІН!!!

Кривий Ріг – великий індустріальний та культурний центр, де проводиться чимало різноманітних заходів на різну тематику, адже місцеві мешканці – багатогранні, активні, креативні, сучасні і творчі. Працівники нашого комбінату також не осторонь і цікавляться багатьма напрямками свого дозвілля, відвідуючи освітні, культурні, спортивні, мистецькі, ігрові, виставкові та літературно-художні заходи тощо.

Так, 3 серпня вперше після довготривалої паузи у Кривому Розі відбулися автомобільні змагання у новому форматі **Kryvbas Race Road-Meeting RUH2025**, присвячені Дню металурга і гірника, куди були запрошені представники Криворізького залізничного комбінату – технічна редакторка Наталя Плужник та фотокореспондентка Діна Долгова (редакція газети «Шахтар Кривбасу»). Організаторами заходу виступили ГО «Відроджений Київський Клуб Автомобілістів» і ГО СТК «ЗА3-ДЕУ». Усього взяли участь понад 30 осіб – 19 водіїв разом зі своїми сім'ями та близькими, які приїхали на ретро-автомобілях та сучасних спортивних машинах з різних міст України – Кривого Рогу, Києва, Черкас, Кропивницького, Запоріжжя, Жовтих Вод, Олександрії. Цьогоріч до проведення автомобільних змагань також долучилися дві команди студентів і викладачів навчальних закладів – Автотранспортного коледжу КНУ та Національного університету «Запорізька політехніка». Серед запрошених у складі журі був майстер спорту, призер чемпіонату України та світу з трюкового мистецтва і кіно, рекордсмен книги незвичайних рекордів України **Віталій Бондар**, який подякував нашим Захисникам і Захисницям за можливість проведення автомобільних змагань. Також він зауважив, що в лавах Збройних сил України перебуває чимало водіїв-спортсменів, яких вони хочуть підтримати і підбадьорити проведенням цього заходу.

Радю приймав у себе в майстерні усіх учасників змагання **Вячеслав Беркало**, президент ГО «Клуб» Кривбас авто ретро «Техніка Слави». Тут зібралися водії найрізноманітніших ретро й автентичних моделей машин: «ГАЗ-67», «ЛуАЗ-967» ТПК (транспортер переднього краю), «Запорожець ЗА3-965», «Жигулі», «Волга» ДАІ, «Судзукі», «Zastava» тощо. Найстарша з них – 1942 року випуску.

Вячеслав ділиться, що створив ретроклуб у 2010 році, де фахівці займаються відновленням ретро і сучасних машин:

На сьогодні у своїй колекції маю 25 відреставрованих і повністю робочих ретромашин, кожна з яких має свою індивідуальну історію. Наприклад, радянська військова легкова машина «ГАЗ-67» прибула із Вюнздорфа (Німеччина), звідти була доставлена до Києва, а потім до Кривого Рогу. Всі ретромашини – унікальні й зберігають у собі історію своєї епохи і ніби є містком між минулим та сьогоденням. На жаль, через повномасштабну агресію РФ проти України, ми не мали змогу проводити автомобільні змагання, але дякуючи багатьом людям, ми вперше за період російсько-української війни змогли це організувати.

У ретроклубі «Техніка Слави» знаходиться багато різноманітних експонатів, починаючи від моделей машин і значків до військового спорядження і боєприпасів часів Другої світової війни та російсько-української війни. У майбутньому Вячеслав мріє створити власний музей на базі ретроклубу.

До складу журі, який оцінював спритність і майстерність водіїв та автентичність машин, увійшов організатор цього заходу **Роман Щипков** – чемпіон України з авторалі, майстер спорту України з автомобільних перегонів, голова наглядової ради Відродженого Київського Клубу Автомобілістів, куратор молодіжної ліги «Золоте кермо України»:

Організуємо змагання серед ретромашин з 1992 року. Цьогоріч у нас сталася знакова подія, адже ми вперше в Україні запровадили окрему Молодіжну Лігу «Золоте Кермо України», де беруть участь представники навчальних закладів на вітчизняних автомобілях.

Маю машину марки «Zastava», яка брала участь у Rallye Monte-Carlo під номером 161, на змаганнях у Празі, а в квітні цього року «Zastava» разом із жіночим екіпажем зайняла III місце на Міжнародних змаганнях серед 161 учасника. Придбав цю машину ще 5 років тому, з часом удосконалював її і доводив до міжнародного стандарту. Це – перший і єдиний в Україні ретроавтомобіль (не радянського виробництва), який має спортивний технічний паспорт і якого за відбором королівського клубу «Монако» допускають до змагань міжнародного рівня. «Zastava» на цих змаганнях представляють студенти Запорізької політехніки, з якими я співпрацюю. Я і сам закінчив цей виш, а тепер передаю свої знання, навички і любов до історичних автівок молодому поколінню. Багато років поспіль підтримую зв'язки також зі здобувачами освіти Київського транспортно-економічного фахового коледжу, де є головою екзаменаційної комісії. Хочу залучити у наші лави ще більше талановитої спортивної молоді, і, гадаю, завдяки Молодіжній Лізі – це вдасться. Дуже вдячний президенту криворізького ретроклубу «Техніка Слави» Вячеславу Беркало за його активну участь, гостинність, організаційну роботу при підготовці до автомобільних змагань.

Серед присутніх водіїв – учасник ГО «Клуб» Кривбас авто ретро «Техніка Слави» **Володимир Рожман**, який приїхав на змагання разом зі своєю дружиною, технічною редакторкою служби інформації АТ «Кривбасзалізрудком» **Наталею Плужник**. Володимир говорить, що займається ретельним відновленням ретромашин до повного оригінального стану понад 25 років. Це хобі переросло в захоплення всього життя. За цей час було відновлено чимало різноманітних марок машин різних виробників: «ЗАЗ-965», відомі як горбаті «Запорожці», «ЗАЗ-966», що називають ще Вухастики, «ЛуАЗи», «Волги», «Победи», мотоцикли воєнних часів та інші. Свого часу займався мотокросом, є кандидатом у майстри спорту, брав участь у багатьох всеукраїнських змаганнях, де виборював призові місця.

На цьому заході презентую «ЛуАЗ-967» ТПК, який був випущений на Луцькому автозаводі в 1986 році.

Ця автівка свого часу виконувала дуже важливі місії – використовувалася для евакуації поранених з поля бою, доставки боєприпасів та іншого військового майна у важкодоступні місця. Під час війни «ЛуАЗ-967» ТПК спускали з парашутом на землю, а потім солдати, керуючі ними, рятували своїх побратимів. Це автомобіль-амфібія, який може оминати будь-які ділянки місцевості – бездоріжжя, болота, водні перепони і при цьому не застрягати у багнюці.

А найцікавіша для мене мотоколяска СМЗ – моргуновка, яка отримала свою популярність після фільму «Операція «И» та інші пригоди Шурика. В мене була така автівка, що випущена Серпуховським мотоциклетним заводом. Зараз вона знаходиться за кордоном України, де займає на виставках і змаганнях перші місця. Машини, відновленням яких я займався, наразі знаходяться у різних країнах Європи. Оновлений мною горбатий «Запорожець» ще й досі розміщений в колишній резиденції Віктора Януковича (зараз це парк-пам'ятка садово-паркового мистецтва загальнодержавного значення «Межигір'я»), – ділиться Володимир.

РЕТРОЗМАГАННЯ

Після виставки ретро і сучасних автентичних спортивних машин відбулося «Дорожнє Шоу», під час якого водії на власному транспорті проїхали колоною у супроводі патрульної поліції з автовокзалу до Площі Визволення, а звідти до 95 кварталу і далі – до автодрому «Кривбас-Екстрим», що неподалік площі Володимира Великого. Під час автопробігу мешканці та водії, що їхали навпроти, із цікавістю розглядали машини, фотографували їх, гучно зустрічали, махали і сигналізували у знак привітання.

Вже на закритій трасі серед водіїв відбулися класичні ралі і виконання вправ на майстерність володіння транспортом. Учасникам потрібно було проїхати 2-4 кола (залежно від класу автомобіля), під час яких журі враховували швидкість, маневровість, загальний стан авто і його зовнішній естетичний вигляд. Це дійсно було видовищне яскраве динамічне шоу, де водії продемонстрували свою майстерність.

Урочистості з відзначенням кращих відбулися поряд з Палацом культури «Мистецький», під час яких було визначено переможців у різних номінаціях. Так, за підсумками змагань «Молодіжної Ліги «Золоте Кермо України» перемогу виборов екіпаж ВСП «Автотранспортний фаховий коледж» КНУ Владислав Журавель та Ігор Козирев, друге місце зайняв екіпаж НУ «Запорізька політехніка» Роман та Ростислав Щипкови. Кращим екіпажем на трасі в номінації «Class Sportivity Originality» стали Юрій Канівець та Роман Колобашин із Жовтих Вод. У номінації «Class Nationality ZAZ» кращим екіпажем став представник з Кривого Рогу, учасник ГО «Клуб» Кривбас авто ретро «Техніка Слави» Володимир Рожман, а в номінації «Class Gran Prix Historygue» на автомобілі «VAZ 2101» Максим Чачанідзе. Кращим збереженим автомобілем в конкурсі-огляді «ScarbUA» було визнано «ГАЗ 3110», водієм якого є Руслан Капанадзе. Їх було нагороджено дипломами Криворізької міської ради, Грамотами ГО «Клуб» Кривбас авто ретро «Техніка Слави» та пам'ятними медалями. На згадку було зроблене спільне фото.

Чекаємо наступних змагань, які, за сприяння організаторів та органів місцевого самоврядування, будуть традиційно проводитися щороку. На наступний рік автомобільні змагання заплановано у Жовтих Водах на День Конституції, у Кривому Розі – на День металурга і гірника.

До нових зустрічей!

**Спілкувалися та фотографували
Діна Долгова та Наталя Плужник**

ВІТАЄМО У СЕРПНІ

З ЮВІЛЕЄМ!

АПАРАТ УПРАВЛІННЯ

Балануцев Сергій Володимирович – інженер з нормування трудових процесів ш. «Покровська» відділу ОП і МП. Капшитар Олександр Анатолійович – головний інспектор з охорони праці.

Качуєвський Андрій Анатолійович – старший інспектор відділу контролю по забезпеченню режиму і охорони. Семенюк Наталя Вікторівна – інженер з нормування трудових процесів бюро планування і звітності відділу ОП і МП.

Тютюнник Андрій Валентинович – начальник відділу організації праці і мотивації персоналу.

ШАХТА «ТЕРНІВСЬКА»

Браславський Артем Юрійович – електрослюсар (слюсар) черговий та з ремонту устаткування дільниці №13.

Вовчок Сергій Андрійович – електрослюсар (слюсар) черговий та з ремонту устаткування дільниці №17.

Гуля Микола Костянтинович – гірник очисного забою дільниці №6.

Дерев'яга Роман Васильович – гірник очисного забою дільниці №99.

Руденко Олександр Васильович – заступник начальника дільниці №7.

ШАХТА «КОЗАЦЬКА»

Демчук Марина Олександрівна – машиністка конвеєра дільниці №30.

Калінін Владислав Вячеславович – кріпильник дільниці №9.

Кухарук Віталій Олегович – дробильник дільниці №30.

Мельников Юрій Іванович – диспетчер виробничого відділу шахти.

Мовчан Лілія Анатоліївна – службовиця на складі (комірниці) дільниці №49.

Ніколайчук Олексій Михайлович – електрослюсар (слюсар) черговий та з ремонту устаткування дільниці №28.

Рожко Віктор Васильович – механік дільниці №36.

Сафроничев Андрій Вікторович – гірник очисного забою дільниці №8.

Суліменко Оксана Юріївна – майстриня дільниці №30.

ШАХТА «ПОКРОВСЬКА»

Артюшенко Любов Григорівна – телефоністка місцевого телефонного зв'язку дільниці №44.

Грузицький Павло Миколайович – кріпильник дільниці №27.

Кузик Дмитро Вікторович – кріпильник дільниці №6.

Литвиненко Володимир Юрійович – заступник начальника дільниці №2.

Микитін Роман Станіславович – кріпильник дільниці №23.

Мудрик Ольга Олександрівна – машиністка підйомальної машини дільниці №11.

Суліменко Оксана Юріївна – майстриня дільниці №30.

Якушева Ольга Анатоліївна – машиністка насосних установок дільниці №28.

ЦЕНИ

Пролізова Наталя Георгіївна – пробовідбірник промислово-екологічної лабораторії.

ШАХТОБУДІВЕЛЬНЕ УПРАВЛІННЯ

Астахова Олена Георгіївна – малярка дільниці №16.

Білей Олександр Олександрович – прохідник дільниці дільниці №4.

Вальтеров Максим Сергійович – прохідник дільниці дільниці №7.

Ващенко Володимир Олексійович – майстер гірничий дільниці №18.

Гасюк Ольга Михайлівна – машиністка підйомальної машини дільниці №6.

Касянчук Роман Анатолійович – майстер гірничий дільниці №3.

Мартиненко Анатолій Анатолійович – прохідник дільниці №8.

Мироненко Євгеній Олександрович – майстер гірничий дільниці №1.

Нікіфоров Дмитро Олегович – прохідник дільниці №10.

Шестак Інна Іванівна – машиністка підйомальної машини дільниці №22.

ТРАНСПОРТНЕ УПРАВЛІННЯ

Нащокін Сергій Вячеславович – заступник начальника автоколони.

Шиневський Едуард Володимирович – водій автотранспортних засобів автоколони

Хомовський Олександр Михайлович – водій автотранспортних засобів автоколони.

РАДА ВЕТЕРАНІВ ШАХТИ «ПОКРОВСЬКА»

Шестопалова Марія Павлівна.

Михайлюк Віктор Іванович.

Голдищук Володимир Юрійович.

Красюк Надія Семенівна.

Заболотній Геннадій Васильович.

Усенко Міріда Прокопівна.

Тимошенко Володимир Вячеславович.

Зінченко Наталя Анатоліївна.

Чорний Анатолій Павлович.

Туладзе Альбіна Іванівна.

УРОЧИСТОСТІ

ВІДЗНАКИ – ДО СВЯТ

З нагоди двох прийдешніх свят – державного – **Дня Незалежності України** та професійного – **Дня шахтаря** в органах місцевого самоврядування відбулися урочистості з привітаннями та нагородженнями. Під час заходів відзначали кращих працівників державних установ та організацій, рятувальників ДСНС, представників медичних, навчальних та позашкільних закладів, промислових підприємств, Захисників тощо. Серед нагороджених були і працівники Криворізького залізничного комбінату.

Зокрема, 22 серпня під час урочистого заходу, який проходив у виконкомі Криворізької міської ради, в.о. міського голови **Юрій Вілкул** вручив нашим колегам відзнаки за видатний особистий внесок у розвиток міста. Так, директор шахти «Криворізька» **Ігор Приходько** був удостоєний Нагрудного знаку «За заслуги перед містом» II ступеня, а заступник головного інженера з виробництва шахти «Криворізька» **Віталій Передерій** та заступник начальника транспортного управління **Володимир Гарбузов** – Нагрудними знаками «За заслуги перед містом» III ступеня.

Святкові урочисті збори з нагоди **Дня Прапора** і **Дня Незалежності** також відбулися у виконкомі Покровської і Тернівської районних у місті рад, під час яких Грамотами були нагороджені наші колеги – головний інженер шахти «Покровська» **Денис Лешков**, машиністка крана (кранівник) дільниці №4 ремонтно-механічного заводу **Надія Дуба** та завідувачка складу №8 бази матеріально-технічного постачання **Світлана Понурок**.

Під час урочистостей від очільників виконкомів звучали теплі й щирі слова привітань і вдячності за сумлінну і відповідальну працю, відданість справі, активну участь у розбудові міста і держави. Усім присутнім зичили міцного здоров'я, добробуту, злагоди, мирного неба та нових звершень.

Вітаємо із заслуженими відзнаками!

**Наш кор.
Фото з офіційних джерел**

ШАХТАР КРИВБАСУ

Видання АТ «Кривбасзалізрудком». Газета виходить з жовтня 1989 року. Свідоцтво про реєстрацію ДП №2050-788 ПР від 15.05.2014.

Засновники і видавці: адміністрація та профком АТ «Кривбасзалізрудком».
Дизайн, верстка: Наталя Плужник.
Фотокоордінаторка: Діана Терещенкова.

Начальник служби інформації:
Єгор Фурсов.

Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних імен та інших відомостей несуть автори публікацій, а рекламної інформації – рекламодавці. Служба інформації може публікувати матеріали в порядку обговорення, не поділяючи точки зору автора і залишаючи за собою право редагування текстів. При передруку посилання на «Шахтар Кривбасу» обов'язкове.

Адреса служби інформації:

вул. Корнія Речминдила, 31/к, м. Кривий Пір, 50029.

Телефони:

(056) 444-23-77;

(056) 444-25-11.

E-mail:

shahtar@krruda.dp.ua